

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ŽUPANIJA ZAPADNOHERCEGOVAČKA
ŽUPANIJSKI SUD ŠIROKI BRIJEG
Broj: 08 0 U 002845 16 U
Široki Brijeg, 13.11.2017. godine

Županijski sud Široki Brijeg, postupajući po sutkinji Katici Artuković kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Slađane Cvitanović kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja A. M., ... općina G., zastupan po punomoćniku Jerki Čiliću odvjetniku iz Ljubuškog, protiv tuženika Federalno Ministarstvo za pitanja branitelja i invalida Domovinskog rata, radi poništenja upravnih akata, donio je dana 13.11.2017. godine

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Zaključkom Službe za opću upravu, branitelje iz Domovinskog rata i društvene djelatnosti, Općina Grude broj: 10-02-41-709/06 od 12.04.2016. godine (u dalnjem tekstu: Zaključak Službe), odlučeno je da će se obnoviti postupak okončan Rješenjem Službe za branitelje iz Domovinskog rata, Općina Grude broj: 10-02-41-709/06 od 27.07.2006. godine (u dalnjem tekstu: Rješenje Službe) u kojem je tužitelju priznato svojstvo ratnog vojnog invalida (u dalnjem tekstu: RVI) V grupe sa 70% vojnog invaliditeta, pravo na osobnu invalidinu u mjesecnom iznosu od 234,88 KM te ostala prava propisana Zakonom o pravima branitelja i članova njihovih obitelji¹ (u dalnjem tekstu: Zakon). Nadalje, Zaključkom Službe određeno je da se u obnovljenom postupku pruža mogućnost tužitelju da se izjasni o svim činjenicama i okolnostima vezanima za taj postupak te da se odgađa izvršenje Rješenja Službe dok se ne odluči o obnovi postupka.

Nezadovoljan Zaključkom Službe tužitelj je izjavio žalbu koja je odbijena kao neosnovana Rješenjem Federalnog Ministarstva za pitanja branitelja i invalida Domovinskog rata broj: UP-II-03-41-310/16 od 24.05.2016. godine (u dalnjem tekstu: Rješenje Ministarstva) te je tužitelj protiv Rješenja Ministarstva pokrenuo upravni spor pred ovim sudom dana 05.07.2016. godine. U tužbi od bitnog navodi da je Federalni inspektor izvan svojih ovlaštenja naložio Službi za opću upravu, branitelje iz Domovinskog rata i društvene djelatnosti, Općina Grude (u dalnjem tekstu: Služba) obnovu postupka, da zapisnik koji predstavlja činjenični osnov za obnovu postupka, nikada nije dostavljen tužitelju da se izjasni i sudjeluje u tom upravnom postupku, osvrće se na način utvrđivanja vjerodostojnosti medicinske dokumentacije temeljem koje je tužitelj stekao svojstvo RVI, činjenicu da se brojevi protokola na tužiteljevoj medicinskoj dokumentaciji ne podudaraju sa onima iz SKB Mostar i KBC Split tumači na način da je to greška u vođenju evidencija tih medicinskih ustanova, ponavlja da je i u tom postupku povrijeđeno načelo saslušanja stranke, navodi da je Federalni inspektor prekršio i odredbu članka 140 Zakona o organizaciji organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine², tvrdi da je nastupila apsolutna zastara za obnovu postupka, da Rješenje Ministarstva nije obrazloženo sukladno odredbi članka 207 Zakona o upravnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine³ (u dalnjem tekstu: ZUP FBiH) te da su tužitelju grubo prekršena prava zagarantirana Ustavom i Europskom Konvencijom o ljudskim pravima

¹ Službene Novine Federacije Bosne i Hercegovine br. 33/04, 56/05 i 70/07.

² Službene Novine Federacije Bosne i Hercegovine br. 35/05.

³ Službene Novine Federacije Bosne i Hercegovine br. 2/98 i 48/99.

i temeljnim slobodama kao i načelo zakonitosti pa predlaže da sud nakon održane rasprave uvaži tužbu i poništi Rješenje Ministarstva kao i Zaključak Službe te naloži tuženiku nadoknadu troškova upravnog postupka i upravnog spora.

U Odgovoru na tužbu broj: UP-II-03-41-310/16 od 28.07.2016. godine, tuženik u cijelosti ostaje pri osporenom rješenju cijeneći da je isto u svemu zakonito te predlaže da se tužba odbije kao neosnovana. Tuženik je na zahtjev suda dostavio predmetni upravni spis.

Na zahtjev tužitelja sud je održao usmenu javnu raspravu dana 10.11.2017. godine na koju nisu pristupili uredno obaviješteni tužitelj i tuženik pa je sud izvršio uvid u cio dostavljeni upravni spis kao i spis ovog upravnog spora a detaljnije stavove tužitelja i tuženika sud će iznijeti u nastavku obrazloženja presude.

Tužba tužitelja nije osnovana.

Sud je na osnovu članka 34 Zakona o upravnim sporovima Federacije Bosne i Hercegovine⁴ (u dalnjem tekstu: ZUS FBiH) ispitao zakonitost osporenih upravnih akata u granicama tužbenog zahtjeva iz tužbe, pri čemu je vezan razlozima tužbe, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Neosnovan je navod tužitelja da je Federalni inspektor izvan svojih ovlaštenja naložio Službi obnovu postupka, obzirom da se Rješenje Inspektorata Federalnog Ministarstva za pitanja branitelja i invalida Domovinskog rata broj: UP-I-06-41-28/16 od 31.03.2016. godine (u dalnjem tekstu Rješenje Inspektorata) zasniva na odredbi članka 54 Zakona koja glasi: „Federalno ministarstvo obavlja nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donijetih na temelju ovoga Zakona, izdaje obvezne instrukcije i obavlja izravan upravni nadzor i kontrolu namjenskog trošenja sredstava namijenjenih za ostvarivanje prava prema ovom Zakonu, a koja se osiguravaju u Federalnom proračunu.“ i na odredbi članka 126 stavak 1 Zakona o organizaciji organa uprave u FBiH koja glasi: „Upravne i druge mjere iz točke 1 do 3 i točke 5 članka 125, kao i preventivne mjere iz članka 130 ovoga zakona, inspektor naređuje donošenjem pisanog rješenja. Osnov za donošenje rješenja predstavlja činjenično stanje navedeno u zapisniku iz odredbe članka 124 ovog Zakona.“ Iz činjeničnog stanja upravnog spisa proizlazi da se pojavila sumnja da je Rješenje Službe zasnovano na lažnoj medicinskoj dokumentaciji koju je tužitelj priložio kao dokaz za ostvarenje svojih prava (između ostalih i osobna invalidnina) koja su mu i priznata Rješenjem Službe.

Zbog navedenog sud zaključuje da je Rješenje Inspektorata doneseno s ciljem sprječavanja štetnih posljedica koje bi mogle nastati nastavkom isplate novčanih sredstava po osnovu tužiteljevog priznatog prava na osobnu invalidninu obzirom da se pojavila sumnja da je Rješenje Službe zasnovano na lažnoj medicinskoj dokumentaciji te da mu priznato pravo uopće ne pripada.

S tim u vezi, odredbom članka 246 stavak 1 točka 2 ZUP FBiH propisano je: „Postupak okončan rješenjem ili zaključkom protiv koga nema redovnog pravnog lijeka u upravnom postupku (konačno u upravnom postupku) obnovit će se ako je rješenje doneseno na podlozi lažne isprave ili lažnog iskaza svjedoka ili vještaka ili ako je došlo kao posljedica takvog djela kažnjivog po kaznenom zakonu.“ Iz činjeničnog stanja upravnog spisa sud je utvrdio da je Rješenje Inspektorata doneseno upravo pozivom na prednje citirane zakonske odredbe imajući u vidu da se pojavila sumnja da se Rješenje Službe temelji na medicinskoj dokumentaciji čija je vjerodostojnost u najmanju ruku upitna a točan njen karakter i značaj utvrditi će se u obnovljenom postupku u kojem će se dati puno pravo tužitelju da sudjeluje u

⁴ Službene Novine Federacije Bosne i Hercegovine br. 9/05.

istome kako bi mogao zaštititi svoja prava i interes. Obzirom da je odredbom članka 249 stavak 4 ZUP FBiH propisano da se iznimno i poslije roka od 5 godina može tražiti odnosno pokrenuti obnova postupka ako je riječ o razlozima navedenima u članku 246 stavak 1 točka 2, 3 i 5 ZUP FBiH, neosnovani su navodi tužitelja da su prošli rokovi za pokretanje obnove postupka i da je nastupila absolutna zastara za obnovu, jer je u konkretnom slučaju upravo riječ o sumnji da je Rješenje Službe doneseno na podlozi lažnih isprava a upravo je to situacija iz članka 246 stavak 1 točka 2 ZUP FBiH za koju se obnova postupka može tražiti i poslije roka od 5 godina pozivom na odredbu članka 249 stavak 4 ZUP FBiH. Konačno, odredbom članka 250 stavak 1 ZUP FBiH jasno je određeno da se upravni postupak može obnoviti iz razloga navedenih u članku 246 stavak 1 točka 2 ZUP FBiH i u slučaju da se kazneni postupak ne može provesti ili ako postoje okolnosti zbog kojih se postupak ne može pokrenuti kao što je u konkretnome slučaju obzirom da je nastupila absolutna zastara kaznenog gonjenja.

Nadalje, navodi tužitelja da mu je uskraćeno pravo da sudjeluje u upravnom postupku kojeg je proveo Federalni Inspektorat (sačinjavanje zapisnika i utvrđivanje vjerodostojnosti medicinske dokumentacije) nije osnovan obzirom da niti jednom zakonskom odredbom nije predviđeno da se tužitelja obavještava o navedenom postupku inspekcije uz napomenu da će njegovo pravo na sudjelovanje u postupku i na zaštitu prava doći do punog izražaja u obnovljenom postupku kako je to i izrijekom navedeno pod točkom 2. Zaključka Službe.

Navod tužitelja da je Federalni Inspektor prekršio odredbu članka 140 Zakona o organizaciji organa uprave u FBiH, je paušalan jer tužitelj ne obrazlaže u čemu vidi navodno kršenje te odredbe a isto суду nije očigledno.

Navod tužitelja da Rješenje Ministarstva nije obrazloženo shodno odredbi članka 207 ZUP FBiH nije osnovan obzirom da su upravni organi dali jasna, sažeta i dovoljna obrazloženja za svoje stavove te sud zaključuje da obrazloženja upravnih akata zadovoljavaju standarde iz članka 207 ZUP FBiH u vezi sa člankom 242 ZUP FBiH kojom odredbom je propisano da obrazloženje rješenja sadrži kratko izlaganje stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije bio uvažen neki od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onako rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je rješena upravna stvar a u obrazloženju rješenja moraju biti obrazloženi i oni zaključci protiv kojih nije dopuštena posebna žalba. Ova zakonska odredba primjenjuje se i na rješenja koja se donose po žalbi (članak 242 ZUP FBiH)⁵.

Navod tužitelja da su prekršena njegova prava zagarantirana Ustavom i EKLJP kao načelo zakonitosti, nije osnovan jer je paušalan i neobrazložen a суду nisu očigledna kršenja takvih tužiteljevih prava, uz posebnu napomenu da će tužitelj moći u potpunosti ostvariti sva svoja prava u obnovljenom postupku.

Iz naprijed obrazloženog sud je nespornim utvrdio da su upravni organi proveli zakonit upravni postupak, za svoje odluke dali iscrpna i valjana obrazloženja pravilno primjenjujući materijalno pravo, što njihove odluke čini u cijelosti zakonitim pa je sud odbio tužbu i odlučio kao u izreci pozivom na odredbu članka 36 stavak 2 ZUS FBiH.

Sutkinja

⁵ Vidjeti više u dr. Pero Krijan, Komentar Zakona o upravnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, Sarajevo, 1999, OSCE, Ured za demokratizaciju, str. 344.